

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**S. Kiliani Franciae Orientalis, Qvæ Et Franconia Dicitvr;
Apostoli, Gesta, Varijs cum notationibus historicis,
dogmaticis**

Serarius, Nikolaus

Wirceburgi, 1598

VD16 S 5993

XI. De S. Kiliani Socijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64132)

dunt: ita & Ecclesiasticum interdictum. Sed cum eo diuina tantum officia, sacramenta, solennisque sepultura vetentur, nonnè, interdicto quamuis attinerentur; poterat S. Kilianus diuinum verbum ferere? si solius verbi Minister, vt hodierni hæretici; esse voluisset; poterat sanè: sed Baptismi etiam, Confirmationis, Eucharistiæ, aliorumque Ecclesiæ Catholicæ mysteriorum Minister esse volebat. ideoque & interdicto absolui cupiebat. Verum enimverò, antequam Romam venisset; num censemus, tanto ipsum tempore, Presbyter cum esset; num ipsius sympresbyterum Colomannum, sacris operatum non esse? Non opinor, sed, quemadmodum c. i. innui; sacra panè quotidiana peregisse ideoque potius existimarem fuisse interdictum, Hybernia sola inclusum: viros tamen sanctissimos; ne qua vllis aut hæreseos, aut Hybernicæ censuræ suspicio hereret, neue vllum ab vllò scandalum caperetur, & vt suam, in SS. Sedis Apostolicæ iussa omnia egregiam obseruantiam contestarentur, rogasse, vel præsentem, vel certè, si aliter nequirent; absentes, vt omni eiusmodi vinculo soluerentur. Est verò in citato antea veteri Breuiario, S. Kilianum, cum Romam pergeret, reliquisse in Lemannia S. Gallum febre grauatum, cum verò rediret; S. Columbanum in Italia.

XI.

DE S. KILIANI SOCIIS.

DVos fuisse disertim scribit in Martyrologio Beda, eorumque hæc ab Auctore nostro nomina, & officia ponuntur, Colomannus Presbyter, Totnanus Leuita, seu Diaconus: In Sigeberto Anno 697. Dolomannus, & Tholmannus: In Herbipolitano Missali Colonatus, & Totnanus: in Epitaphio, Colonat, & Tothnas. Magna videlicet, sed vsitata in proprijs id genus nominibus, inflexio. Tertium discipulum eidem tribuit Sigebertus Anno 694. & Regino loco supra citato, Arnualū quem tamè huc venisse non scribit. Adduntque similiter alij Adananum, Adelinum, & Wil-

fridum, Auctoremque laudant eundem Sigebertum apud quem eos tamen non inuenio. Lexionarius ille Moguntinus liber enumerat Colonatum, Gallonem, Arnuiildem Presbyteros, Totnatum diaconum, septemque alios.

XII.

QVA LINGVA FRANCIS NOSTRIS
PRÆDICARIT S. KILIANVS.

A ipsa quatum Franci utebantur. *Tantam*, inquit Auctor, *gratia ei dominus contulerat, vt breui tempore gentis idioma perdisceret, & eis ipsorum lingua, veritatis semina iactaret.* pergitq; narrare, quemadmodum magna in eo Eloquentiæ vis, sermonisq; facundia fuerit. Lingua verò erat Germanica, vt ex Ottone, & Viterbiensi supra intellectum. Eius cognitionem, & facultatem, non Apostolorum instar, diuinitus consecutus est S. Kilianus. sed studio, & labore, ita tamen, vt breui tempore, plusquam alius quispiam profecerit. quia cælesti quodam concursu Deus eius mentem, memoriam, & linguam illustrabat, confirmabat, conformabatque. Accessit Scoticæ, Anglicæ, Germanicæq; linguarum affinitas. Nam quæ apud Saxones, & Westphalos hodie adhuc retinetur, ea tamen ferè tota in Germania dominabatur, vt ex vetustis diplomatibus, syngraphis, Etymologiisque patet. Quibus hodie distinguuntur inferiores, superioresque Germani; afflationes, recentiores sunt. Confer verò cum Germanica illa vetere Scoticam, & Anglicam, quæ discriminis parum? Sit exempli causa, id vnde diem, Actionesque omnes, cum sanctæ crucis efformatione; Christiani ordimur. In nomine PATRIS, & FILII, & Spiritus sancti. Scoti sic: In the name off the father ye Sone / and the halie gaist. Angli vero: In the name off the father / and off the soonne / and off the holie gost. Nos. Im namen des Vatters / vnd des Sone / vnd des heyligen Geists. Neque verò S. Kilianum Hybernum esse oblitus sum, & Hybernicam hodie linguam ab Anglicam ita differre, vt eam Angli non intelligant. Quin & Britannicam veterem à

Ger-

l. 4. c. vlt.
p. 17. c. 1.